

nerne at udrede noget mere, men der har Folketinget holdt paa, at i saa Tilfælde skal det ikke kunne paalægges Kommunerne at udrede mere, end hvad der svarer til Minimumslønningerne i Lovforslaget, og det er det, som foreslaas indsat her. Jeg skal siden komme til at tale om hele Forholdet mellem Kommunerne og Udgifterne angaaende Skoleloven, men jeg skal ikke opholde mig videre ved dette nu, men i Øjeblikket kun sige, at det er et Punkt, som vi fra Folketingets Side have sat megen Pris paa at faa ind i Loven, og det er jo ogsaa lykkedes.

Saa foreslaas der til Folketingets Affattelse en ny § 31 angaaende Skolekonsulenten, som der har været saa meget Tale om. Ministeriet havde foreslaaet at ansætte en kongelig Embedsmand med Pensionsret, det havde vi fra vor Side sat os meget bestemt imod. Nu ordnes Sagen paa den Maade, at der paa Finansloven bevilges 3,000 Kr. foruden Rejseudgifter og Diæter. Det bliver noget, som det kommende Finansudvalg og en kommende Rigsdag maa forhandle om, og disse 3,000 Kr. skulle tillægges Formanden for Censorerne ved den afsluttende Prøve for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen, for at han kan yde Ministeriet Hjælp i Sager vedrørende Folkeskolen. Den Hjælp, vedkommende kommer til at yde, vil jo bestaa dels i skriftlige Arbejder, i Raad og Daad og dels ogsaa ved, at han, hvor enkelte Tilfælde kræve det, kan rejse ud i Landet som Ministeriets Tilsynsmand og vejlede Ministeriet derigennem ved de Oplysninger, han kan skaffe til Veje og gennem Forhandling med vedkommende Autoriteter. Naar det bliver Censorerens Formand, kan man vel gaa ud fra, at vedkommende altid vil være en skolekyndig Mand, idet man vel næppe kan ansætte en Mand i den Plads, uden at han har Kyndighed i Skolesager.

Endelig kommer der saa § 32 i Folketingets og § 33 i Landstingets Affattelse om Tilskud til private Skoler paa Landet; der beholdes Summen 35,000 Kr., som Folketinget havde foreslaaet, men saaledes, at de 25,000 Kr. udredes efter de Regler, som Folketinget havde foreslaaet, medens de 10,000 Kr. derimod stilles til Ministerens Raadighed, for at han kan yde Støtte til Skoler af den nævnte Art. Og Skoler af den nævnte Art, det er de Skoler, som ere betegnede nærmere i Paragraffen, nemlig private Skoler paa Landet, som give en Undervisning af mindst lignende Omfang som de offentlige Skoler, ikke for-

berede til nogen særlig Eksamen eller ere Forberedelsesskoler ved Seminarier eller lignende Læreanstalter, og som ikke have større Børneantal til Undervisning for den enkelte Lærer end det Børneantal, der maa være i den offentlige Skole. Det er altsaa saadanne Skoler, som Ministeren kan støtte af de 10,000 Kr. Men han er derimod ikke bunden til den Betingelse, at vedkommende Kommunalbestyrelse ogsaa skal have givet Bidrag; den Betingelse er der for Uddelingen af de 25,000 Kr., men den findes ikke her. Her staar Ministeren mere frit ved Uddelingen af de 10,000 Kr. Det vil vist ogsaa være heldigt, at han staar saaledes frit, thi der kan tænkes Tilfælde, hvor en Kommunalbestyrelse kunde modsætte sig et Bidrag til en saadan Skole, selv om den i øvrigt opfyldte Betingelserne. Vi have Kommunalbestyrelser, der have Sympati for den grundtvigske Friskole, og andre, som ikke have Sympati for den, og vi have maaske Kommunalbestyrelser, der have Sympati for missionssindede Friskoler osv., og det er jo muligt, at en Kommunalbestyrelse bliver ledet af sin Sympati enten for den eller den anden og derfor kunde nægte Bidrag til en saadan Skole. Naar Ministeriet da har et Beløb til Raadighed, kan han med disse Penge bøde paa det uheldige i saadanne Forhold. Disse Skoler, som Ministeren kan støtte her, skulle være Skoler, hvis Virksomhed og Forhold tale derfor, og Skoler af „den nævnte Art“.

De øvrige Ændringsforslag ere nærmest redaktionelle, dog er Ændringsforslaget til § 33 det ikke, idet det gaar ud paa, at Kjøbenhavn faar sit Tilskud samtidig med, at Tilskuddet til de øvrige Kommuner bliver uddelt, nemlig naar Loven træder i Kraft den 1ste Januar 1901. Landstingets Affattelse af denne Paragraf var jo saaledes, at Tilskuddet til Kjøbenhavn kunde træde i Kraft straks til April, saa snart Loven træder i Kraft, idet Kjøbenhavn allerede har forhøjet sine Lærerslønninger. Vi fra vor Side mente ikke, det vilde være rigtigt, at Tilskuddet til Kjøbenhavn traadte i Kraft før det til det øvrige Land, men vor Affattelse var saaledes, at det først vilde ske den 1ste April 1901. Nu er man enedes om, at Tilskuddet skal træde i Kraft samtidig over det hele, nemlig 1ste Januar 1901. Folketinget har ogsaa ved en tidligere Afstemning været enigt om, at dette Tilskud skulde træde i Kraft samtidig i det øvrige Land og i Kjøbenhavn, saa det er i Virkeligheden ikke noget nyt.